

1925–1948: Tovább a világhír felé

A gazdasági nehézségekből történő kilábalást nagymértékben segítették a vállalat saját fejlesztései és szabadalmai. Ezek közül kiemelkedett az 1921–1922-ben kifejlesztett, úgynevezett „Y” mintázatú Cordatic abroncs, amely élettartamában és futásteljesítményében egyaránt nemzetközi színvonalat képviselt. A magas műszaki színvonal a nemzetközi ipar figyelmét is felkeltette: a Dunlop vállalattal szoros szakmai kapcsolat alakult ki.

Szintén jelentős fejlesztés volt az úgynevezett „anódszabadalom”, amelynek lényege, hogy elektroforetikus eljárással közvetlenül latexből állítják elő a gumitermékeket. A találmány dr. Klein Pál főmérnök nevéhez fűződött. A szabadalmat a Dunloppal közös vállalkozásban hasznosították, majd az együttműködéshez később a Pirelli és a US Rubber Co. is csatlakozott.

A gazdasági világválságot követően az MRG új termékek fejlesztésével biztosította további fejlődését. Az autóipar számára kifejlesztették a laktront, a kör keresztmetszetű gumifonalat, valamint a lastextet, amely gumifonalak textilbevonásával készült rugalmas alapanyag volt. Nemzetközi elismerést hozott a repülőgépgyártásban alkalmazott olajálló tömítőgyűrű is, amelyet még a Brit Királyi Légierő is rendszeresített.

A gyár az 1920-as években.

A fejlesztések között szerepelt az úgynevezett „vasgumi”, egy fém–gumi szerkezetű rugó, amelyet járművek rezgéscsillapítására alkalmaztak. Emellett elindították a minőségi szíj- és hevedergyártást, valamint az Emergé márkanéven gyártott műszaki víztömlők exportját, elsősorban a Közel-Kelet piacaira.

A vállalat nemcsak ipari, hanem szociális téren is törekedett a fejlődésre: 1937-ben a dolgozók támogatására saját nyugdíjpénztárat alapított.

Az 1938-ban meghirdetett háborús kormányprogram kezdetben kedvező hatással volt az MRG működésére, mivel jelentősen megnőtt a hadsereg abroncsigénye. A második világháború kitörése azonban egyre súlyosabb nyersanyagellátási problémákat okozott. A vállalat válaszként egyes termékcsoportok gyártását leállította, és fejlesztéseket indított a műkaucsuk előállítására, Emergum márkanéven. A háború éveiben a vállalat tulajdonosi szerkezetében is változások történtek: a német részvényesek többségbe kerültek, míg az angol Dunlop 1941-ben kivonta tőkéjét a cégből. A front közeledtével a termelés egyre akadozott. A vezetőség az értékesebb berendezéseket és nyersanyagokat különböző külső raktárakban próbálta biztonságba helyezni. A gyártelepen maradt eszközök védelmére gyári őrséget szerveztek. Az üzem az ostromot jelentősebb károk nélkül vészelte át, így a termelést viszonylag rövid időn belül újraindíthatták.

A háborút követő évek azonban súlyos változásokat hoztak. A gyár vezetéséből és szakembergárdájából különböző okok miatt sokan távoztak, a külföldi kapcsolatok fokozatosan megszűntek, miközben a politikai nyomás egyre erősödött. A nyersanyaghiány és az elöregedő technológiai berendezések miatt a termelés egyre nehezebbé vált, ami a termékek minőségére is kedvezőtlenül hatott. 1948. július 21-én a gyár ügyvezető igazgatóját, Veszlényi Jánost letartóztatták, és koholt vádak alapján többéves börtönbüntetésre ítélték. A vállalatot 1948. október 20-án állami felügyelet alá helyezték, majd az 1949. december 20-án kiadott törvényerejű rendelettel államosították. Ezzel lezárult a Magyar Ruggyantaárugyár történetének egyik legjelentősebb, nemzetközi sikereket hozó korszaka.